

СТЕФАН СТАМБОЛОВ

НАДЕЖДА

chitanka.info

I.

Нощ е, нощ тиха, пролетна, прекрасна,
изгряла месечина сребърно-златна,
чист въздуха, прохладен вятър вей,
в гората сладко славейчето пей.
Я погледни, там горе на небето
как мило гледат чудните звезди.
Гората спи, задрямало полето,
а извора кристален шумоли.
Спят хората и сладък сън вкушават,
спи кучето пред къщните врати,
а тук-таме любовници честити
прегръщат се със трепет край плета.

II.

Но я ела, виж друга тук картина,
не като таз, но кървава и страшна:
нападнали, ранени трупове
лежат посред зеленото поле.
Сред мъртвците, паднали за вяра,
за нов живот — свободни сме хора —
издига се, да стане иска прав,
покрит със люти рани юнак млад.
Но пада той, не може прав да стане,
без кръв краката слаби не държат,
и страшно болят дълбоките рани,
и счупените кокали бодат.

III.

Той, паднал, гледа на небето,
на месеца, на чудните звезди,
и радост му блесва в лицето,
и светват потъмнелите очи:

*„Свобода! Ето я, аз виждам,
стои с разтворни ръце
и вика с ясен глас и силен:
— Към мен, злочести синове!
Аз знам, че те ще я послушат.
Ще се изпълните с мечти!
Аз виждам как те ще добруват...
Народе мил, честит бъди!“*

IV.

*И млъкна той с усмивка на устата
с надежда за големи добрини,
че ще му бъде свободна земята,
че тя ще се избави от злини.*

Одеса, 1873 год.

Издание: Стефан Стамболов, „Запомни ме, Живот! Поезия и публицистика“, „Абагар“, С. 1993, Съставителство, предговор и приложение проф. д-р И. Радев.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.